

48 2024

WEEKKRANT
27 NOVEMBER
JAARGANG 85
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

O.L.VROUW VAN TROOST

De Orgelpijpjes, een meer dan 'koninklijk' kinderkoor

Een foto uit de beginperiode

De thuisbasis van De Orgelpijpjes is nog steeds de parochie Onze-Lieve-Vrouw van Troost, waar ze in 1960 opgericht werden als knapenkoor 'De Orgelpijpjes'.

De augustijner orde, die al sinds de middeleeuwen in Leuven aanwezig is, vestigde zich in 1946 in Heverlee waar ze in 1955 begon met de bouw van een klooster waarvan de kerk ook zou dienst doen als parochiekerk van een nieuw op te richten parochie.

Vandaag speelt het sociale leven van jonge tieners zich voornamelijk af in de sociale media, maar in die tijd was de home computer nog lichtjaren ver en was zelfs de vaste telefoon nog een luxegoed dat niet bij iedereen thuis te vinden was.

De ontmoetingsplaats bij uitstek was de straat: rondtrekken van Kriekenbos naar Withof, naar de bossen in de toen nog amper bebouwde 'Bergen', of voetballen op het Alaudaplein. In de winter met lange treinen van sleeën de Withoflaan 'afrazen' en in de periode van de Ronde van Frankrijk als gekken doorheen het Kriekenbos jagen.

Broeder Roger De Jonge wilde met het oprichten van een jongenskerkkoor de jongeren van de straat weghouden. In de werving voor het nieuwe koor speelde het parochieblad een niet te onderschatten rol. Volgens de aanwezigheidslijsten was de allereerste bijeenkomst van de Creatieve Groep 'De Orgelpijpjes' op 16 maart 1960. Niemand herinnert zich nog precies waar de naam vandaan komt. Misschien heeft broeder Roger die naam zelf bedacht, of misschien kreeg die groep die naam omdat hun dirigent 'de orgelpijp' werd genoemd.

In 1963 ontving broeder Roger De Jonge zijn priesterwijding en kort daarna kreeg pater De Jonge een nieuwe opdracht in Kontich. Pater Servatius Gabriëls, prior van het Heverleese klooster, nam de taak als dirigent over tot in 1965.

Daarna nam Pater Jacques Monbaliu de dirigerestok over om de Orgelpijpjes verder te begeleiden en te bekwamen in de edele zangkunst. Helaas werd hij al snel geroepen om zich aan de opvoeding van de collegestudenten in Kontich te wijden.

De orgelpijpjes onder leiding van dirigent Guido Konings voor het stadhuis van Leuven

De fakkel werd nogmaals doorgegeven. Het parochieblad van 6 februari 1966 meldde: "P. Wilfried Joosten neemt leiding Orgelpijpjes over."

Pater Wilfried Joosten leidde het koor tot 11 mei 1967, toen hij zijn legerdienst moest doen. Louis Claessens, augustijn en pastoor van de parochie, heeft toen, na enig zoekwerk, Guido Konings gevraagd het koor opnieuw op te starten en op 9

september 1967 nam Guido de leiding van het koor op zich. Samen met pastoor Claessens heeft Guido het jongenskoor uitgebreid tot een gemengd kinderkoor.

Guido Konings was ingenieur-architect van opleiding en medeoprichter van het architectenbureau Archiduk, waarvan hij de zaakvoerder was. Als koordirigent was Guido een autodidact. Onder zijn lei-

ding begon een bloeiperiode van het koor die tot heden voortduurt. In 1981 richtte hij ook een jongerenkoor op, Organum, voor Orgelpijpjes die de pensioengerechtigde leeftijd (16 jaar) bereikt hadden en in 1999 een kleuterkoor 'De Orgelijntjes' voor de allerkleinsten.

Einde deel 1
Jos Slechten (voormalig voorzitter)

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parchiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op 0492 319215

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 1 december 2024

1ste zo advent

10u. Viering

Jaargetijde voor Alfons Weets
Voorgangers: Pr. Ghislain Kasereka
smm en Gaston Eysermans
Lector: Lutgarde Frederix
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumers

Zondag 8 december 2024

2de zo advent

10u. Viering

Voorganger: Lieven Dries en Mieke
Cantineaux
Lector: Gaston Eysermans
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Anna Rusakova

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.

SINT-ANTONIUS

Zondag 1 december

1ste zondag van de advent C

11 u. viering met koor- en samen-

zang
Voorganger: Caroline Van Auden-
hoven
Assistent: Hilde Pex
Lector: Kaat Gorissen
Homilie: Caroline Van Auden-
hoven
Beelden: Hubert Gorissen

Zondag 8 december

2de zondag door het jaar B

11 u. viering met koor- en samen-

zang
Voorganger: pater Ghislain Kasere-
ka
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: Eva Voets
Duiding: pater Ghislain Kasereka
Beelden: Leo Swinnen

WERELDVOEDSELVOORZIENING

Vraagtekens naar de toekomst?

BOA, "Blik op Afrika", de VZW die Afrikaanse medezusters van de An-
nunciaten van Heverlee steunt, be-
staat 20 jaar. Dat wordt gevierd tij-
dens het weekend van 22-23-24 no-
vember.

Om dat weekend in te zetten ver-
zorgt **Jef Vandeputte** op vrijdag 22
november om 19.30 u. een lezing
over enerzijds de enorme groei
van de wereldbevolking de laatste
85 jaren. In 1940 waren er 2,5 mil-
jard mensen, nu in 2024 zijn dat er
8,15 miljard of 3,26 keer zo veel en
anderzijds over hoe de wereldpro-
ductie van granen en oliehoudende
zaden evolueerde. Sinds 1940 steeg
de productie van die gewassen nog
sterker dan de bevolking.

Tijdens zijn lezing vernemen we
hoe de productie van die gewas-
sen sterk aangroeide en ook ver-
schuivingen meemaakte (procentu-
eel meer soja en mais). Die groei
en die verschuivingen hebben ge-
resulteerd in een dynamiek die niet
gunstig was/is voor het klimaat.

Kleine aanpassingen in het voe-
dingspatroon van de bevolkingen
in Noord-Amerika/Europa/Brazilië/
Argentinië zouden een signifi-
cant verschil kunnen maken. Jef
toont aan dat die kleine aanpassin-
gen de klimaat-druk sterk kunnen
verminderen.

In zijn lezing verwijst Jef naar Chi-
na. Veranderingen binnen de Chi-
nese samenleving hadden/hebben
een direct verband met niet alleen
de kap van het Zuid Amerikaanse
regenwoud maar ook met het trans-
formeren van grote delen van de
Braziliaanse Cerrado (een soort Sa-
vanne) naar extensieve veeteelt en
(waar mogelijk) soja-productie. Een
deel van die rundvleesproductie is
voor uitvoer naar China/Rusland.
Het Zuid-Amerikaanse regenwoud

en de Braziliaanse Cerrado zijn
twee belangrijke "longen" voor de
wereld.

Een derde zeer belangrijke long is
het Congolese oerwoud.

Nu reeds kampt de Democratische
Republiek van Congo met een voedsel-
tekort. Congo moet een deel van
zijn voeding importeren (vooral
rijst en olie). De Congolese bevol-
king zal de komende 20 jaren fors
verder stijgen. De nood aan voedsel
zal sterk toenemen, met als gevolg
toenemende druk om het Congolese
oerwoud te kappen. Dat zou desa-
streus zijn voor het wereldklimaat,
en ook voor de Democratische Re-
publiek van Congo.

En nog iets anders: in de VS is de
productie van gewassen voor een
significant gedeelte afhankelijk van
irrigatie. Tijdens de komende 15 ja-
ren kan die irrigatie niet aanhou-
den aan hetzelfde ritme als tijdens
de laatste 25 jaar.

Wat Jef zal brengen biedt een kans
om op één avond veel te vernemen
over met voeding gerelateerde ont-
wikkelingen in de wereld, informa-
tie die men niet vindt in dagblad-
artikelen of TV-reportages.

Waar? Naamse steenweg 355, 3001
Heverlee.
Voor degenen die komen, reservatie
is gewenst
0475 38 71 93 of 0473 92 60 47.

Jef studeerde aan de KU Leuven
landbouwingenieur en economie
en aan de University of Illinois in
de VS landbouw economie.
Tijdens zijn ruim 46 jaren profes-
sioneel leven analyseerde Jef de we-
reldsituatie van de granen en de
oliehoudende zaden.

**Graag zien
leer je al doende**

...Het was mooi en het was goed. Laudate Dominus, Alleluia

Wie is Mia Smets?

Ik ben in Leuven geboren op 21 september 1937.

In het eerste leerjaar zat ik hier op de meisjesschool bij zuster Candide. Samen met Lieve Van Haegenborgh (Tinter) zat ik in het tweede leerjaar bij juffrouw Leonie Verdommen. Live en ik waren de braafste leerlingen!!

Eigenlijk ging ik niet graag naar school, maar toch -raar maar waar- was het mijn droom onderwijzeres te worden. In Paridaens volgde ik de Normalschool en daar ben ik dan ook mijn loopbaan begonnen.

In 1962 ben ik gehuwd met Alfons Weets. We kregen een leuk telegram: "Wees tevreden en content in het zevende sacrament". Wij kregen vijf kinderen: drie zonen en twee dochters. Die zorgden later voor negen kleinkinderen.

Mijn echtgenoot Fons heeft vele buitenlandse missies gedaan met prins Albert in het kader van Buitenlandse Handel. Toen was Boudevijn nog koning.

Toen Fons op pensioen was begon hij les te geven aan gevangenen die hun tijd nuttig wilden doorbrengen. Samen waren wij vrijwilligers bij Auxilia. Fons werkte in de gevangenis van Leuven Centraal, ik bij de zigeuners en bij de langdurig zieke kinderen aan huis.

Een hoogtepunt was de reis naar Santiago de Compostella. Samen met Jef Bulckens en vrienden van de parochie zijn we vanaf Saint-Jean-Pied-de-Port in de Pyreneeën gewandeld tot Santiago onder leiding van Bart Van Thielen.

Ik zong altijd graag bij het koor van de parochie, vroeger Heilig Hart, nu Blij Rondeel. In de jaren 70 - 80 was dat een kleine, maar heel warme en enthousiaste bende. Hoogtepunten waren het Sint-Ceciliafeest en het familieweekend in Ovipat.

Wij durfden alles aan, we zongen zelfs de messias van Friedrich Händel onder de bezielde leiding van dirigent Guido Coppens. Hij leeft verder in zijn zonen (zie Camping Coppens).

Fons en ik hebben samen 61 jaar lief en leed gedeeld. Hij kreeg de ziekte Parkinson. Hij was twee jaar thuisgebonden, waarvan één jaar volledig bedlegerig. We hebben het geluk gehad hem thuis te kunnen verzorgen en vertroetelen. Dat lukte dank zij de hulp, de steun en de warme nabijheid van onze kinderen en kleinkinderen

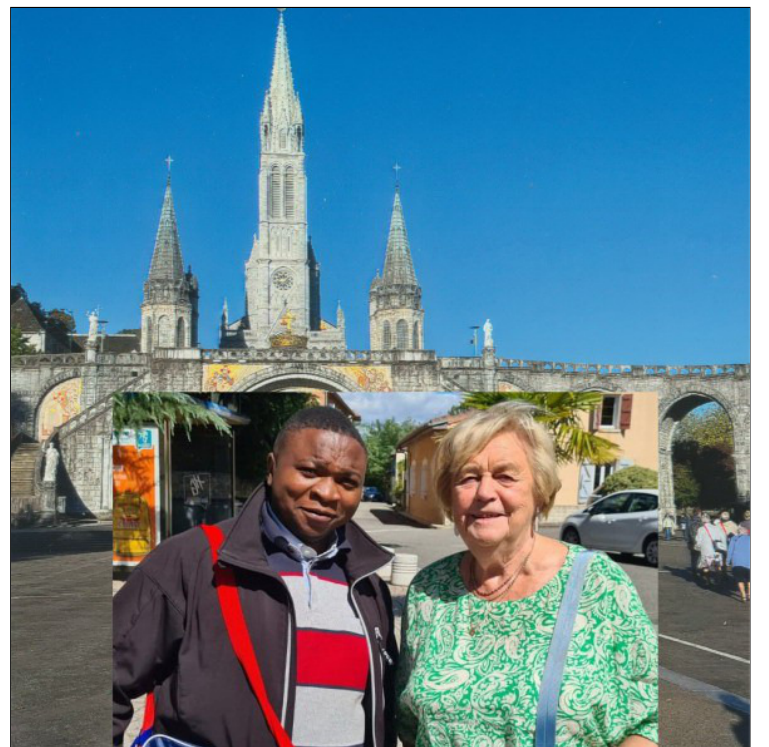
Ik bedank ook onze huisarts Roeland Van Rompay, kinesist Dirk Bellemans, de thuisverpleging Meerdael en gezinshulp Fern. Ik ben blij voor de vrienden die Fons niet vergaten. Vooral Angela was een hele grote steun. Al die mensen samen waren als één familie voor ons.

Op 11 september 2023 is Fons heen-gegaan, omringd door zijn vijf kinderen. Wij waren er allemaal heel bewust bij. Maar, het is voorbij! Ik mis hem heel erg. Geen babbels meer. Geen knuffels meer. Dat doet pijn en dat went niet. Toch blijft hij hier aanwezig in mijn hart. Ik ben met kleindochter Paulien op bedevaart naar Lourdes gegaan om O.L.Vrouw te danken voor alles wat we gekregen hebben. Het was mooi en het was goed.

Laudate Dominus, Alleluia.
Maria Van Eepoel

Ik ben met kleindochter Paulien op bedevaart naar Lourdes gegaan

Waarmee houden Christenen stand?

1e zondag van de Advent

Van zondag naar zondag kan iedere christen zijn leven enten op Bijbel-lesingen in een wereldwijde dynamiek van Jezus' Geest. De lezingen van de vier zondagen vóór Kerstmis duiden de bijzondere plaats van Jezus voor zijn eerste leerlingen en voor ons vandaag.

In de eerste lezing ontsnapt de profeet Jeremia ca. 600 v. chr. aan zijn eigen jammeren en spreekt hij in naam van God de belofte uit dat er ooit een koning zal zijn, een zoon van David, die het land rechtvaardig en eerlijk zal besturen. Eindelijk zal er veiligheid heersen in de hoofdstad Jeruzalem - drie eeuwen na het grandioze koningschap van David. De redding zal van het bestuur, van de regering, van de koning komen. Hier horen enkele psalmen, gedichten en liederen bij. De evangelist Lucas of zijn christengemeente zag Jezus, eveneens zoon van David, aan het werk in Judea dat door de Romeinen werd bezet. Jezus zal tijdens zijn korte leven geen land besturen of een stad veiliger maken. Hij verwijst naar zichzelf als de Mensenzoon die het in de toekomst waar zal maken door - hou u vast - terug te komen op een wolk, de hemelichamen te dirigeren en de zee haar dreigend zondvloedwerk te laten doen.

Alle ingrediënten van een nieuwe schepping, een definitieve red-

dingsactie zoals de doortocht door de Rode Zee, een redding van getrouwen, zijn aanwezig. De eindtijd zoals we die kennen van de Sixtijnse kapel en de Egyptische graven in de Vallei der koningen, is in zicht. Althans, zo belangrijk en cruciaal achtte Lucas of zijn christengemeente de figuur van Jezus en diens boodschap. Met Jezus, zoon van David en Mensenzoon, breekt een nieuwe tijd aan.

Wanneer Paulus zijn vrienden in Thessaloniki schrijft, is het veilig, rechtvaardig en eerlijk bestuur er niet gekomen - noch in Jeruzalem, noch in Thessaloniki, noch in Athene, Rome en Alexandrië. Jezus' wolk en droom lijken opgelost en uiteengespat. De tekenen van een nieuwe tijd hebben aan kracht en symboliek ingeboet. Het zal niet voor meteen zijn.

De redding zal niet komen van een sterk eigen of vreemd bestuur. De verre toekomst zal geen heil brengen en wie goed doet, gelijk geven. In deze tussentijd vanaf de tweede helft van de eerste eeuw sporen christenen elkaar aan te groeien in liefde voor elkaar en voor alle mensen. Hierin dienen we ons te bekwaamen. Het lijkt een zwakbedod.

Een kleine 2000 jaar later en ruim 2000 km ver verwijderd - in Leuven, Heverlee en Bertem -, leven christenen in een los verband. Ze herkennen elkaar, sommigen komen wekelijks samen, ze delen een bepaalde visie op de samenleving en

voelen aan wat goed is. Ze participeren aan het bestuur om steden en gemeenten veilig en rechtvaardig te maken, ze hebben zin voor samenwerkingen.

Het Laatste Oordeel in de Sixtijnse kapel als eerder dreigende dan uitnodigende oproep om goed te leven, niet afgestompt te geraken, waakzaam te zijn en te bidden, oogt voor hen even betekenisloos en krachteloos als de dramatische eindtijtafereelen in de Egyptische graven van de Vallei der koningen. Mooi om te bekijken en van te genieten.

Enkele insteken van de lezingen van de eerste zondag van de Advent blijven niettemin triggeren. Het is de toekomst die ons voedt en dynamiek geeft. Het is een verhaal van liefde dat samenlevingen sterker maakt. De tekenen van Jezus' werkzame Geest zijn zichtbaar en herkenbaar. Christenen trekken zich op aan deze insteken en houden hiermee stand. Ze benoemen deze tekenen en verruimen hun impact. Met 25% actieve *believers* ontpopt een samenleving zich immers tot een plek die bloedverwantschap en nationaliteit, verleden en angst minder en minder bepalend laat zijn.

Advent is voor mij een oefening in hoop: dat op een bepaald moment de Geest van Jezus overneemt en zich laat gelden tot vreugde van het heelal.

Toon Quaghebeur, Sint-Geertrui Leuven

BEKENDMAKING

door Deken Patrick Maervoet, canoniek verantwoordelijke van de parochie Sint-Antonius van Padua te Heverlee, Leuven van het resultaat van de oproep tot kandidaten voor het lidmaatschap van de Kerkraad.

Overeenkomstig artikel 7 § 1 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten, werd aan alle belangstellenden meegedeeld dat er twee vacatures zijn binnen de Kerkraad van het Kerkfabriek Sint Antonius van Padua te Heverlee, Leuven.

De kandidaturen dienden schriftelijk ingediend te zijn vóór 04-11-2024.

De hierna volgende personen hebben zich tijdig kandidaat gesteld:

Lievers Francis, Quintenmetsijsplein 9, 3000 Leuven

Overeenkomstig artikel 7 § 3 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten, kan binnen de vijftien dagen na de dag van deze bekendmaking tegen de kandidaten bezwaar ingediend worden bij de Kerkraad van het Kerkfabriek Sint Antonius van Padua te Heverlee, Leuven, ter attentie van deken Patrick Maervoet Jules Vandenbemptlaan 2, 3001 Heverlee

Opgemaakt op 17 november 2024

Deken Patrick Maervoet
door de bisschop aangestelde verantwoordelijke
van de parochie Sint-Antonius van Padua te Heverlee, Leuven

Kiezen vraagt moed volhouden ook

BZN

Delen – In vertrouwen alles geven?

VIERING 10 november 2024 Don-Boscogemeenschap

Altijd is er een weg (Kris Gelau-de)

Als je geen woorden vindt, begin met te luisteren.

Als je naar inzicht zoekt, open de ramen.

Als je geen uitkomst ziet, leer om te wachten.

Als je weinig geduld hebt, oefen het zaaien en oogsten.

Als je geen inspiratie vindt, ga dan de straat op.

Altijd is er een weg.

Als je een droom hebt, durf te springen.

Als je met vragen zit, ga ermee in de wind staan.

Als je soms vleugels mist, kijk genoeg naar de wolken.

Als iets moet groeien, laat het zijn gang gaan.

Als iets je lief is, hou het niet vast.

Er zijn veel dingen die op ons afkomen: in ons persoonlijk leven en in de maatschappij: de maatregelen van onze regeringen/ Verkiezing Amerika/ de oorlogen waarover we nog berichten horen, en de vergeten oorlogen/ de overstromingen en bosbranden. En voor ieder van ons is er wellicht nog een of andere zorg die ons -misschien-soms sla-

peloze nachten bezorgt.

Er zijn individuen en organisaties die ons wakker houden en proberen er iets aan te doen:

Afgelopen week was er de betoging voor betere financiering van de zorg, de sociale en culturele sector. Vandaag is de dag van de mantelzorg, grootouders en vooravond van St Maarten, en Wapenstilstand, 11 11 actie en dag van het feminisme (vroeger 'vrouwendag' genoemd). Hoe rijmen we dat met de teksten die ons vanuit de heilige boeken aangereikt worden? In dit moment van samenzijn doen we hopelijk wat energie op.

Zingend kunnen we soms beter overweg met wat we willen gezegd krijgen.

We zingen drie strofen van het lied **'Wij bidden om vrede'**. Het is op de melodie van een kerstlied.

Wij bidden om vrede en vrienden steeds meer die komen tot rede, gebroken geweer. Dat wij toch ontspringen de dans van de nacht het duister bedwingen, het dreigen met macht.

Wij bidden om einde van oorlog en dood voor Gaza, geef water, konvooien met brood Dat wij niet vergeten de lijdende mens met kracht ondersteunen de arts zonder grens Wij bidden om schaamte vanwege geweld door discriminatie – de

vreemde gekweld Dat wij ons verzetten, alert en getrouw. Dat niemand miskend wordt, geen mens in de kou

Eerste lezing uit 1 Kon 17, 10-16

...Toen zei Elia tegen haar: 'Maakt u zich geen zorgen. Ga naar huis en doe wat u van plan was. Maar bak eerst wat brood voor mij en breng me dat. Dan kunt u daarna iets klaarmaken voor uzelf en uw zoon. Want er zal steeds genoeg meel en olie zijn, ook al valt er nog geen regen op het land. Dat heeft de Heer, de God van Israël, beloofd.' De vrouw ging naar huis en deed wat Elia gezegd had. Zijzelf, de mensen in haar huis en Elia hadden elke dag genoeg te eten. De pot met meel raakte niet leeg, en er zat altijd olie in de kruik. Zo had de Heer het beloofd en zo had Elia het gezegd.

Uit het evangelie volgens Marcus 12, 38-44

Tijdens zijn onderricht zei Jezus: 'Pas op voor de schriftgeleerden ... Over hen zal strenger worden geoordeeld dan over anderen!'...Hij riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen: 'Ik verzeker jullie: deze arme weduwe heeft meer in de offerkist gedaan dan alle anderen die er geld in hebben gegooid; want die hebben gegeven van hun overvloed, maar zij heeft van haar armoede alles gegeven wat ze had, haar hele levensonderhoud.'

Woordje

We leven in een choquerende tijd, dat is het minste dat je kan zeggen. De grote tegenstelling tussen extreme rijkdom en toenemende armoede, bedrijven die naar goedkope landen verhuizen en arbeiders een waardig loon ontzeggen.

Geweld in vele vormen, de uitdagingen om onze aarde leefbaar te houden. Geld dat er wel is voor wapenrusting maar niet om bv. de slachtoffers van overstromingen effectief vooruit te helpen.

Voor verdere commentaar citeer ik **Rob Debels**, priester uit West-Vlaanderen. 15 jaar geleden schreef

hij hierover een preek. Ik voeg ook een opmerking toe van **Antoinette Van Mossevelde** van de Dominicusparochie uit Gent

Een nieuwe reeks conflicten dient zich aan waarop we, preventief, wel greep hebben. Ik heb het over de oorlogen en conflicten die een gevolg zullen zijn van de klimaatverandering. Als die zich doorzet, dan zullen hele streken en zelfs landen op deze aarde ten prooi zijn aan extreme droogte en dus hongersnood. Terwijl andere zullen ten onder gaan in reusachtige overstromingen. Dan zullen vluchtelingenstromen ontstaan, de een na de ander, en oorlogen omwille van het drinkwater.

Ten tijde van Elia. Er heerst droogte in het land. Een beetje zoals nu op vele plaatsen in de wereld, ten gevolge van de klimaatverandering. De profeet zegt: deze droogte is een gevolg van slecht bestuur. De koning denkt alleen aan het bestendigen van zijn macht, niet aan de zorg voor zijn volk. Maar die droogte treft niet op de eerste plaats de koning maar gewone mensen, de armen het eerst en het hardst. Als de mensen aan de top er een puinhoop van maken, hebben de mensen onderop daarvoor het meest te lijden.

Daarop wordt de blik gericht op iemand aan de onderkant van de samenleving. Het is een vrouw, een weduwe, in de Schrift de arme bij uitstek, omdat ze alleen staat en daarom kwetsbaar is. Toch blijkt dit een sterke vrouw te zijn. Elia vraagt haar om water. Wanneer ze wegloupt om het voor hem te halen, roept hij haar na of ze nog wat brood kan meenemen. Dat is het moment waarop de vrouw zich omdraait en begint te spreken.

Ze zegt niet: "Luister eens, iedereen heeft het tegenwoordig moeilijk, en ik ook..." Ze zegt ook niet: "Klop liever aan bij iemand die het breder heeft dan ik". Wat zegt ze dan wel? Ze vertelt haar verhaal. Ze maakt hem deelgenoot van de situatie waarin ze verkeert. Toch vraagt Elia haar alles wat ze nog heeft aan

hem te geven. Maar hij doet haar wel de belofte namens God dat zij in de toekomst genoeg zal hebben voor haar en haar zoon. De vrouw levert zich helemaal over aan deze belofte. Ze geeft alles. Ze legt haar ganse leven in Gods hand.

Net hetzelfde wat die andere weduwe doet, in het evangelie. Jezus zit bij de offerblok. Veel rijken gooien opzichtig veel geld in de offerblok. Hun vroomheid is om op te vallen. De vrouw is met heel andere dingen bezig. Waarschijnlijk met haar zorgen: de reden waarom ze naar de tempel kwam om even bij God te zijn, om troost en bemoediging te zoeken. Ze geeft alles wat ze heeft, haar hele levensonderhoud. Net als de weduwe van Sarefat legt ze haar leven in Gods hand.

Bij Antoinette lees ik. Jezus kwam tegemoet aan elke mens in nood en in het bijzonder aan wie de geringste werd geacht. In zijn liefdevolle aandacht mochten ze Gods nabijheid ervaren. Tezelfdertijd legde hij de verdrukkende en onrechtvaardige mechanismen van zijn samenleving bloot.

Als je over armoede wil spreken moet je ook over rijkdom durven spreken. En dat wordt meteen heel wat delicater en problematischer.

We worden uitgenodigd de liefdevolle zorg voor concrete mensen in nood te combineren met een politiek-maatschappelijke aandacht voor uitsluitingsmechanismen in onze samenleving en hoe die te doorbreken.

Nu terug naar Rob.

Zijn leven leggen in de handen van de Eeuwige, dat deden de vrouwen. Jezus zal net hetzelfde doen. Marcus situeert dit verhaal enkele dagen voor Jezus' lijden en dood. Het is alsof hij wil zeggen: Jezus heeft die vrouw nodig gehad om de moed te vinden zijn eigen weg te gaan. Solo Dios basta. Alleen God is genoeg. Wees niet bang van de mensen. Mede dank zij die vrouw heeft hij het aangedurf.

Misschien moeten wij dat ook een beetje meer durven.

St.-Jacob - Allemaal Jacky Parade

(c)JonasDanckers

Met de 'Allemaal Jacky Parade' op zondag 3 november 2024 stapte een waaier van verenigingen, buurtinitiatieven, zelfs verschillende religieuze en levensbeschouwelijke groepen uit Leuven en omstreken mee... Het wou een schakelmoment zijn in het proces dat de stad Leuven

gaat in de herbestemming van de Sint-Jacobskerk. Over alle grenzen heen wil dit project mensen verbinden. Elke Jacky, afgeleid van Jacob, hoort hier thuis.

De geloofsgemeenschap van Sint-Jacob, de Pastorale zone Leuven aan de Dijle, Grenzen Bewegen Leuven, het Vlaams Compostellagenootschap... namen onder meer deel. De laatstgenoemde groep bracht zelfs mensen samen uit Huldenberg, Lubbeek, Berlaar, Grobendonk en verder. Deze Compostellapelgrims kwamen met rugzak, wandelschoenen en omhangen met de Sint-Jacobsschelp. Samen met al deze groepen geloven we erin dat de dieperliggende betekenis van Sint-Jacob, van pelgrimeren, geloof en spiritualiteit een blijvende meerwaarde kunnen bieden voor de toekomst van de aloude Sint-Jacobskerk.

We dromen van een kapel voor

(c)JonasDanckers

Sint-Jacob in de multifunctionele Sint-Jacobskerk van de toekomst waar de spirituele en universele betekenis van Sint-Jacob, voor mensen van alle overtuigingen, voelbaar mag zijn en men ook kan proeven van stilte, verbondenheid, gebed en stilvallen.

Als smaakmaker voor deze pelgrimskapel probeerden we tegen deze parade met kunstenaar Obed Vleugels een kunstwerk te concipiëren dat creatief aangeeft dat er méér

kan zijn tussen hemel en aarde... Omdat de kerk omwille van veiligheid opnieuw voor een langere tijd gesloten blijft, werd deze intentie tijdelijk opgeborgen. Voor en na de parade konden we wel al verwonderd kijken naar een partieel concept van de kunstenaar, een kluwen van draden op een groot spiegelpervlak.

Obed zegt hierover: "Het kluwen is wat je wilt, maar het bevindt zich op de rand van onze werkelijkheid en dringt schijnbaar binnen in een andere. Het heeft dus iets van ons, maar het raakt ook aan het onaan-tastbare.

Het toont zich aan de buitenkant maar vormt zich aan de binnenkant, zoals een cocon, een net (-werk), een werf, iets in afwachting van iets anders. Zoals deze kerk, zoals ieder mens, zoals een levensloop of een bedevaart. Is het mooi ver-vlochten, kunstig verweven of ge-

woon in de knoop geraakt, en hoe geraakt het er dan uit?"

Voor meer info over de deelgroep 'geloof en spiritualiteit', die werkt aan een kunstwerk en een kapel in de Sint-Jacobskerk, kan je contact opnemen met jonas.danckers@ccv.be. Wat de een met beeld doet, doet een ander met woorden. Jonas vat te hun streven, net als alle andere deelnemende groepen, in een gedicht samen.

Jacky droomt van liefde

Jacobus ging Jezus achterna en liet al zijn netten vallen

Op tocht om te verbinden met zichzelf, de Ander en ons allen

Een stolp over de oude Sint-Jacobskerk en dit nobel streven

Nee, de pelgrim die sterk gelooft in wat verbinding ons kan geven

ontheft die stolp en co-creëert een thuis die ieder kan bevallen

Jonas Danckers en Deken Patrick